

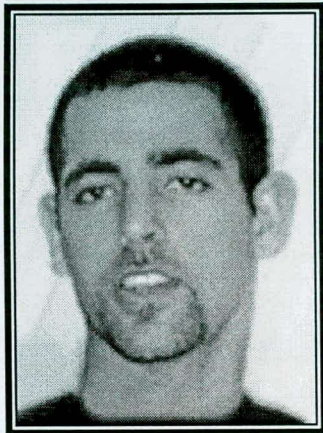

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון שי נרדי ז"ל

בן טובה וגבריאלי
נולד במושב בית זית
בתאריך ו' באדר ב' תשל"ח, 15/3/1978
התגורר בבית זית
התגייס באוגוסט 1996
שרת בחטיבת הצנחנים
נפל בעת מילוי תפקידו
בתאריך י' באייר תשס"א, 3/5/2001
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 2 קבר: 6
הותיר אחריו הורים ואח

בן 23 בנפל

קורות חיים

בן טובה וגבריאלי. נולד ביום ו' באדר תשל"ח (15.3.1978) בירושלים, אח צעיר לניר. שי גדל במושב בית זית שממערב לירושלים. למד בבית-הספר היסודי 'עין הרים' בשכונת עין כרם שבירושלים והמשיך לתיכון-מקיף 'עין כרם', בו סיים י"ב כיתות במגמת לימודי הסביבה.

כשהיה בכיתה ג' הצטרף לתנועת 'הנוער העובד והלומד' והיה חניך בקן בית זית של חטיבת בני המושבים. מכיתה ט' ועד תום לימודיו בתיכון עסק בהדרכה בקן. הוא השקיע בלי סוף בחניכיו ובפעולות וגם אחרי גיוסו לצבא שמר על קשר עם התנועה ועזר לפעילים בקן בכל הזדמנות.

שי היה ספורטאי מצטיין. אהבתו הגדולה ביותר היתה כדורסל, הן כצופה והן כשחקן. הוא שיחק בקבוצת הנערים של 'הפועל ירושלים' ולאורך כל שנותיו בתיכון שיחק בקבוצת 'הפועל מטה יהודה'. צפה באדיקות במשחקי הליגה בארץ ובמשחקי ליגת ה-NBA ובמיוחד עקב אחר הישגיה של קבוצתו האהודה 'מכבי תל אביב' בארץ ובליגה

האירופית. שי היה גם שחיין מעולה ויחד עם אביו ואחיו צלח את הכנרת פעמים רבות.

תקופת ילדותו והתבגרותו עברה עליו כשהוא חלק בלתי נפרד מחבורה של בני גילו, מבית זית ומרמת מוצא, קבוצה מגובשת, שעם חבריה שמר על קשר חם והדוק. הוא אהב לארח את חבריו ולארגן מסיבות בימי הולדת, בסופי השנה ובחגים. חבר המשפחה תיאר את שי: "שמח עד כלות, רגיש לזולת ולבעיותיו, אוזנו קשובה לכל ובפיו תמיד מילות עידוד. חביבותו, חיוכו וקסמו גרמו לכולם ללכת שבי אחריו."

שי ניגן בגיטרה ואהב מאוד שירים עבריים ישנים. יזידתו מיכל סיפרה: "אדם עם שלוה ושמחת חיים. אחד שאוהב את הדברים הטובים בחיים - השירים, ההופעות, הטיולים, הסרטים... אחד, שיש לו תמיד חיוך על הפנים ומשפט תומך לומר לחברים."

בסוף יולי 1996 התגייס שי לצה"ל וכצפוי, התנדב לצנחנים - בעקבות אחיו הגדול ששירת בחטיבת הצנחנים כשלנגד עיניו דמות דודו, שנהרג בשנת 1990 בעת שירותו כצנחן. "קשה זה טוב," היתה הסיסמה שלו, ואכן, השירות הצבאי עבר עליו בקלות ובהצלחה תוך שהוא מגלה הצטיינות ואחריות אישית: כטירון החליף מפקד שנפגע ותיפקד כמפקד כיתה; בהמשך עבר קורס מ"כים וקורס סמלים, שימש בתפקידי פיקוד והדרכה שונים וסיים שלוש שנות שירות כסמל מחלקה, בדרגת סמל-ראשון. "התנדבותו של שי לחטיבת הצנחנים לא היתה מקרית," כתב למשפחה מפקדו, אלוף-משנה פינקי, "האחריות, החריצות, הנחישות, היוזמה והרצון להצליח הביאו את שי להצטרף לשורותינו. זו התנדבות תובענית, המביאה אותנו לעשות ככל שניתן כדי להיות מוכנים למשימתנו, למען תושבי מדינת ישראל."

שי אהב את השירות בצבא, דיבר עליו בהתלהבות בחופשות ואף שיכנע חברים ללכת בדרכו. נפתלי, חבר מהצבא, סיפר למשפחה: "בנכם היה 'מלח הארץ', גם מבחינת האידיאלים של הגנה על המולדת, גם מבחינה מוסרית ומבחינת יחס לחברים ולפקודים... למדתי משי מה זו נתינה לזולת בלי לצפות לקבל בחזרה, למדתי מה זו שמחת חיים, למדתי מה זו אהבה לאדם באשר הוא ולמדתי מהי סליחה, אף כשאדם עשה לו רע."

כשהשתחרר נסע שי לטיול קצר בארצות-הברית. בשובו השתלב בעבודה בחברת הפקות. בהמשך עבד כמאבטח וכראש צוות בחוות מכלי הדלק

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

של חברת פי גלילות בירושלים. בנוסף, שימש כמאבטח בקולנוע "גיל" במבשרת ציון וכאילו לא די בכך, התנדב ליחידת 'המתמידים' (מתנדבים במדים), יחידה של משמר הגבול העוסקת בשמירה במושב. במסגרת היחידה מילא משימות סיור ואבטחה שונות בבית זית והסביבה.

בסוף אפריל 2001 נקרא שי לשירות מילואים, שממנו לא שב.

ביום י' באייר תשס"א (3.5.2001) נהרג שי בתאונת-אימונים שהתרחשה סמוך לצאלים והוא בן עשרים-ושלוש. הוא הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל. הותיר אחריו הורים ואח.

ספד לשי מפקדו: "מיקומו של שי בשורת לוחמי הגדוד ומפקדיו אינו מקרי. החיוך, הפנים מאירות הסבר, החוס וחוש ההומור שידע שי לחשוף אצל חבריו העידו כי הוא מתאים לרקמה האנושית של הגדוד, גדוד אשר הינו משפחה, עם אחווה וחברות יוצאות דופן... לכאבנו ולצערנו, נפגע שי תוך כדי הסתערות על היעד. השחר עוד לא עלה בזמן שנאבק על חייו... משפחה יקרה, מהיכרותי הקצרה איתכם למדתי לדעת, שהחיוך המיוחד ויוצא הדופן אותו קיבל שי בביתכם הביא אותו לדרך שבה בחר. חינוך שיצר אדם איכותי, מסור ואהוב על הסביבה. היו גאים על כך."

רחל, חברתו הקרובה של שי, ספדה לו: "שי אהובי, קצת קשה ומוזר לכתוב עליך מלים יפות שישמשו להספד כי הספד אומרים למי שמת, ואתה מבחינתנו לא מתת, אתה כאן בלב, בנפש ובעיניים של כולנו... אני רוצה שתזכור שכולנו כאן, כל המשפחה שלך, מסתכלים על חלקת האדמה ולא רוצים להאמין שזה מעכשיו הבית שלך, כי הבית שלך נמצא בבית זית ליד הבריכה, והחדר שלך יחכה לך תמיד, ואני אהיה שם בזרועות פתוחות..."

'עלי זית', ביטאון מושב בית זית, הוקדש במאי 2001 לזיכרו של שי. בתמונות ובאומר מספרים החברים על שי שהכירו ואהבו.

כתב ארז, חבר: "מי ייתן וצבאות המלאכים יפתחו בפניך את שערי שמים ויהפכו לחייל בשורותיהם, כי מעטים האנשים שידמו לך באופיך המהפנט... אח יקר וחבר לנפש, אני לא מסוגל להעלות בזיכרוני חוויית ילדות אחת בלעדיך... אני מרגיש בר מזל שזכיתי להכירך בתקופה כל כך משמעותית של חיי, ממש התמזל מזלי. אדם כמוך בטח לא סיים את תפקידו בעולם. אולי מישהו מלמעלה רוצה אותך לידו עם שאר צדיקים."

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

עכשיו אני יודע באופן ודאי שאלוהים לוקח את הטובים. אני ושאר עם
ישראל צריכים להרגיש בטוחים, כי אתה הצטרפת לצבא המלאכים."

להנצחתו של שי, נקרא בסיס משמר הגבול בבית זית, שבו התנדב
בקביעות במסגרת 'המתמידים', על שמו.

